

УДК 746.3/004

## ДОСЛІДЖЕННЯ ТИПІВ СТІБКІВ МАШИННОЇ ВИШИВКИ

І.О. ЗАСОРНОВА, К.Є. ГРИГОР'ЄВА  
Хмельницький національний університет

Аналіз сучасного стану організаційно-технічного рівня оздоблення одягу машиною вишивкою свідчить про застосування новітніх технологій. При цьому досягаються висока якість вишивки, зростання продуктивності праці і збільшення асортименту продукції, особливо при оздобленні виробів технікою “гладь”. Саме тому, машинна вишивка в наш час набуває все більшого розповсюдження [1].

При виконанні орнаментів вишивки можливо використовувати різні стібки, які базуються на чотирьох основних типах [2]. Інші стібки, які створюють у тому чи іншому програмному модулі, є похідними від базових типів. До них відносять: “ручний стібок” (manual); “строчка” (динамічний стібок, Run, Walk stitch тощо); “сатин” (гладь, Column stitch, Satin stitch, Satin path тощо); “залівка” (заповнення, Tatami, Step, Seeding stitch, Fill, Complex fill тощо). Основні типи стібків вишивки зображені на рисунку 1.

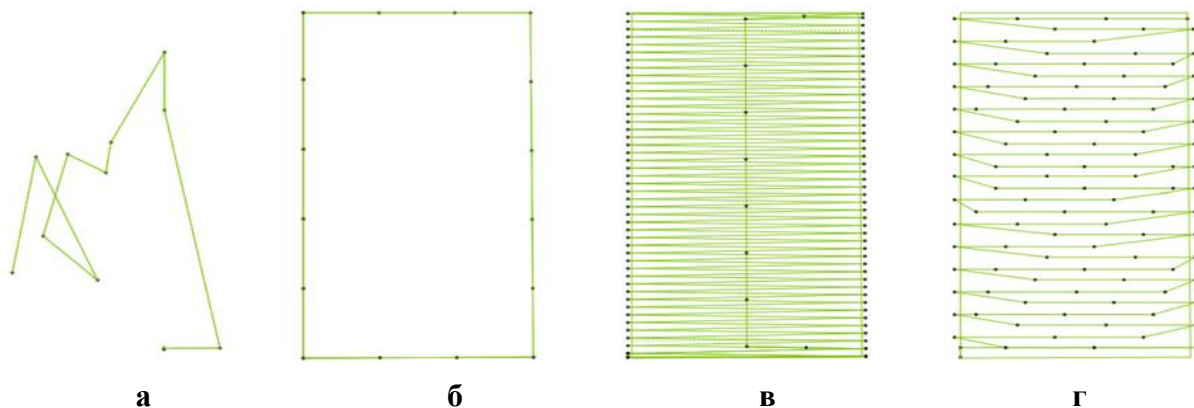


Рис. 1. Основні типи стібків машинної вишивки:  
а – “ручний”; б – “строчка”; в – “сатин”; г – “залівка”

“Ручний стібок” (рис. 1, а). При виконанні такого типу кожен окремий стібок створюється вручну, без використання автоматики. Його можливо застосовувати замість простої строчки, що генерується процесором, коли програмно неможливо створити бажаний ефект.

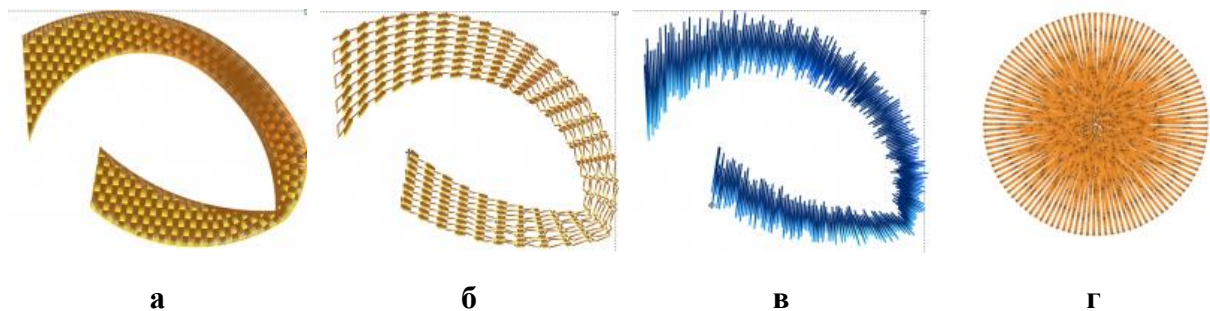


Рис. 2. Варіанти виконання стібків типу “строчка”

“Строчка” (рис. 1, б) є найбільш простим типом стібка, але вимагає певного підходу до його створення для надання необхідного ефекту.

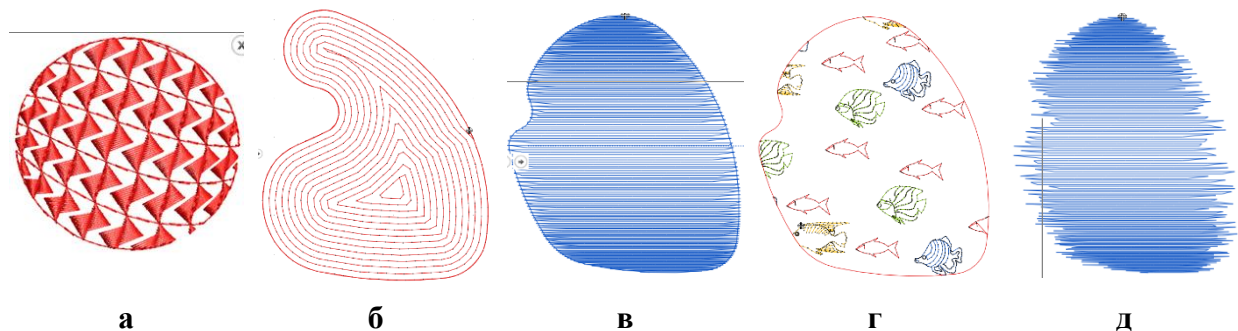
При цьому враховують: довжину стібка; висоту підйому стібка над матеріалом; відхилення стібка від заданої траєкторії, (рис. 2, а); зміщення точок проколу вздовж строчки з декількома проходами, (рис. 2, б).

“Сатин” (рис. 1, в). Найбільш широко використовуваний тип стібка. Складається із стібків, які змінюють свій напрямок при кожному проколі. Дизайн, створений таким типом, може мати більше, ніж один кут нахилу стібків. При виконанні такого стібка, необхідно враховувати: довжину стібка; кут нахилу стібка; щільність стібків; компенсацію стягування або витягування; укорочення стібків (short stitches); форму краю стібків. На рисунку 3 зображені ефекти, яких досягають, використовуючи тип “сатин”.



**Рис. 3. Варіанти виконання стібків типу “сатин”:**  
а – фактурні (pattern); б – візерунчасті (motive, macros);  
в – ефект рваного краю (random, jagged edge, feathering); г - радіальні

“Заливка” (рис. 1, г). Представляє собою рядки простих строчок, параметри яких визначають місця проколу і цим створюють текстуру. Об'єкт, створений цим типом стібка, може мати, як правило, тільки один кут нахилу стібків. Різновиди стібків типу “заливка” зображені на рисунку 4.



**Рис. 4. Варіанти виконання стібків типу “заливка”:**  
а – візерунчасті; б – спіральні; в – градієнтні;  
г – текстуровані; д – ефект рваного краю

### Література

1. Засорнова І.О. Розробка процесу оздоблення вишивкою жіночих костюмів з урахуванням українських народних традицій: дис. ... канд. техн. наук: 05.18.19 / Засорнова Ірина Олександрівна. – Хм., 2012. – 205 с.
2. Засорнова І.О. Аналіз сучасної техніки та технології для оздоблення одягу вишивкою / І.О. Засорнова // Ресурсозберігаючі технології легкої, текстильної і харчової промисловості: матер. Всеукраїнської наук.-практ. Інтернет-конф. молодих вчених та студентів, 22-24 жовтня 2014 р.